

**VSI SMO SE
VESELILI
PRVI
ZGOŠČENKI
STR. 3**

**BOROVO
GOSTÜVANJE
STR. 4-5**

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 13. marca 2003 ☼ Leto XIII, št. 5

Prvi obisk državnega sekretarja za Slovence v zamejstvu in po svetu

Upravičeno pričakujemo nekoliko več posluha z madžarske strani

Državni sekretar za Slovence v zamejstvu in po svetu Črtomir Špacapan je prvič uradno obiskal Monošter in se seznanil s položajem Slovencev na Madžarskem. Predsednika Državne slovenske samouprave Martin Ropoš in Zveze Slovencev Jože Hirnök sta predstavila razmere v Porabju. Pogovora na generalnem konzulatu so se udeležili tudi Francek Mukič, glavni urednik Radia Monošter, Marijana Sukič, odgovorna urednica Porabja, pa Andrej Gerenčer, slovenski veleposlanik v Budimpešti, dr. Zlatko Muršec, generalni konzul, in Zorko Pelikan z Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu.

»Pogovarjali smo se o znanih temah, kot so problemi pri financiranju radia Monošter. Radiu smo zadnje čase pomagali, da lahko deluje, in upam, da bo tudi v bodoče uspešno kot doslej opravljal svoje poslanstvo. Precej pozornosti smo namenili narodnostnemu šolstvu. Sestala se bosta madžarski minister za izobraževanje Bálint Magyar in slovenski minister za šolstvo dr. Slavko Gaber in razpravljala o vseh problemih manjšinskega šolstva. Porabske šole imajo materialne probleme in težave zaradi znižanja števila učencev. Upravičeno pričakujemo več denarja za dodatne naložbe v narodnostnem šolstvu. Pogovarjali smo se o gospodarskem sodelovanju, kar je pomembno tudi zaradi vstopa obeh držav v Evropsko unijo. Pričakujemo več pomoči iz programov Phare Interreg,

Državni sekretar Črtomir Špacapan v studiu Radia Monošter v družbi veleposlanika Andreja Gerenčerja, generalnega konzula Zlatka Muršca in glavnega urednika radia Franceka Mukiča.

Posnetek: Ivan Gerenčer

tako za infrastrukturo kot za šolstvo, kulturo in druge manjšinske dejavnosti,» je povedal državni sekretar Črtomir Špacapan.

Povedal je tudi, da bo seja mešane komisije, na kateri bodo ocenjevali uresničevanje sporazuma o zagotavljanju posebnih pravic porabskim Slovencev in prekmurskim Madžarom, aprila v Prekmurju. Sejo državi prelaga že eno leto, zaradi državnih in lokalnih volitev na Madžarskem pa zaradi volitev v Sloveniji, zdaj iz marca v april zaradi referendumov o članstvu v Evropski

uniji. Ker je bila lani deseta obletnica podpisa sporazuma, je bilo pričakovati, da bo seja ob okrogli obletnici, vendar se to ni zgodilo. Državni sekretar je napovedal v tem mesecu svoj prvi uradni obisk v Budimpešti.

Kakšno pomoč lahko porabski Slovenci pričakujejo od Slovenije? - je bilo naslednje vprašanje državnemu sekretarju. *»Mislim, da Slovenija ta čas izvaja večje število programov za pomoč tudi porabskim Slovencev. Ravnokar zaključujemo lanski razpis Urada za Slovence v za-*

mejstvu in po svetu. Poteka razpis ministrstva za kulturo za vzpodbujanje delovanja kulturnih skupin in organizacij v Porabju in razpis ministrstva za gospodarstvo, na katerega so se prijave nekatere manjšinske organizacije. Upravičeno pričakujemo nekoliko več posluha z madžarske strani. Tako, da bi uravnotežili pomoč Slovenije in Madžarske njunima manjšinama.»

Pogovarjali so se tudi o mejnih prehodih, zlasti o prekategorizaciji meddržavnega prehoda med Gornjim Senikom in

Martinjem v mednarodni prehod, o možnosti za prevoz manjših količin tovora čez prehoda Hodoš-Bajansenye in o podaljšanem odpiralnem času na Gornjem Seniku ter na mednarodnem prehodu Verica-Čepinci. Črtomir Špacapan: *»Pobude v zvezi z mejnimi prehodi bomo predstavili na seji mešane komisije, kar je pomembno zaradi tega, ker z vključitvijo Slovenije in Madžarske v Evropsko unijo se ne bo ukinjena kontrola na mejnih prehodih. S 1. majem 2004 še ni konec kontrole, ampak se bo to zgodilo leta 2006 ali leto pozneje. Zato moramo o mejnih prehodih zapisati konkreten sklep v zapisnik seje mešane komisije.»*

Državni sekretar je na novi funkciji - prej je bil župan občine Nova Gorica - najprej obiskal Slovence v Italiji, nato na Koroškem in minuli teden Porabje, medtem ko ga obisk Slovencev v avstrijski zvezni deželi Štajerski še čaka. Primerjava? *»Primerjava je lahko zanimiva, težave niso majhne nikjer, so pa v marsičem podobne, v Avstriji se je zelo zapletlo s slovensko radijsko postajo Radio dva-Agora. Prišlo je do najhujšega - gladovne stavke sodelavcev, v Italiji imajo probleme s financiranjem kulturnih organizacij, kar traja od sprejema manjšinskega zakona. Čutili je, da se porabski Slovenci zadnje čase prebujajo tam, kjer so bili v zaostanku. Menim, da je Slovenija to zaznala in jim bo namenila več pozornosti kot donedavna.»*

Ernest Ružič

Potrna: prvi letošnji dogodek v Pavlovi hiši

Dobre stvari niso samo tri

Prepričan sem, da v Kulturnem društvu člen 7 za avstrijsko Štajersko niso razmišljali o reku, ki pravi, da so vse dobre stvari tri, ko so pripravljali prvi letošnji dogodek v Pavlovi hiši, ampak so poiskali zaokroženo celoto prireditve. Če niso pomislili na število, ki je sestavljalo dogodek, pa so ravnali tako, naj bo prireditev privlačna in razumljiva slovensko in nemško govorečim obiskovalcem z obeh strani meje.

Sekstanta je v nemški jezik prevedla Andreja Habera Zemljic, posebnost nastopa je bila, da je Robert Titan Felix bral v slovenskem jeziku (Karin in sestre - Karin und ihre Schwester), Norma Bale v nemškem (Zgodbe o Halki-Noir - Geschichten über Halka-Noir), Štefan Kardoš pa v slovenskem in nemškem jeziku (Zdrs - Über Glas).

Na prireditve v Pavlovo hišo prihajajo obiskovalci iz Av-

vala Meja na reki, se slovenska stran ni odzivala. Po lanskim lokalnim volitvah, ko je Gornja Radgona dobila novega župana, kaže, da bo drugače. Pred nedavnim so že organizirali pogovor o sodelovanju, prireditve v Pavlovi hiši, o kateri pišem, se je udeležil tudi podžupan Danijel Verzel, ki se je neformalno pogovarjal z okrajnim glavarjem dr. Petrom Frankom.

Če je bilo pogosto poudarjanje za avstrijske strani, kako so pripravljeni na vse oblike sodelovanja, mišljeno zares, potem ne bodo odklonili vključevanja Kulturnega društva člen 7 za avstrijsko Štajersko v programe dvostranskega sodelovanja. Zlasti zdaj, ko je očitno, da bo postala Slovenija kmalu članica Evropske unije, in ne bo namišljenih razlogov za ogroženost, ki naj bi prihajala iz nekdanje Titove in komunistične Jugoslavije. Tudi če se bere in sliši v letu 2003 komaj verjetno, je dejstvo, da marsikateri Avstrijec v tem delu Štajerske čuti nelagodje ob spominu na Jugoslavijo. Razmere se spreminjajo, zamenjujejo se generacije, meja bo ostala bolj na zemljevidu kot v resnici, čas narekuje gospodarsko sodelovanje in povezovanje, zato ni razlogov, da v teh gibanjih ne bi aktivno sodelovali tudi štajerski Slovenci oziroma njihova edina in uradno priznana organizacija Kulturno društvo člen 7 za avstrijsko Štajersko. Brez poudarjanja ali opominjanja, da imajo po avstrijski državnih pogodbah enake pravice kot Slovenci na Korškem.

Prve stike s Kulturnim društvom člen 7 je navezal tudi predsednik Programskega sveta Ustanove dr. Šiftarjeve fundacije akademik dr. Anton Vratuša s sodelavci, ki se je v Potrni pogovarjal z mag. Mihaelom Petrovičem in Suzane Weitlaner. Dogovorili so se, da bo v Potrni predstavitev zbornika referatov s simpozija, ki je bil o dr. Avgustu Pavlu na mariborski univerzi.

Prispevek in slika:
Ernest Ružič

Zalaegerszeg

Sporazum, ki je vzor v kulturi, na podobnega čaka gospodarstvo

Politiki že po naravi svojega dela radi pretiravajo in marsikateremu dogodku pripisejo pomen, ki ga v resnici oziroma v življenju nima. Srečamo se tudi z izjemami in ena zgledeh je Sporazum o strokovni pomoči in sodelovanju med Zalsko in Železno županijo in prekmurskimi Madžari. Prvi sporazum so podpisali po enih podatkih pred trinajstimi, po drugih pa pred dvanajstimi leti, kar pa ni toliko pomembno, važna je njegova vsebina. Le-ta pa pomeni vsestransko pomoč vzgojnimi in izobraževalnimi ustanovami, se pravi vrtcem in dvojezičnim šolam, strokovno pomoč kulturnim ustanovam in skupinam, denimo knjižnicam, tudi izmenjavo knjig, muzejski dejavnosti, galerijam, založništvu, pevskim zborom, glasbenim in folklornim skupinam, dobesedno vsem, ki se ukvarjajo z narodnostno kulturo, poklicno ali ljubiteljsko.

Podpis sporazuma v Zalaegerszegu: Slovenski generalni konzul v Monoštru dr. Zlatko Muršec, slovenski veleposlanik v Budimpešti Andrej Gerenčar, predsednik Pomurske madžarske narodnostne samoupravne skupnosti György Tomka, predsednika skupščin Zalske in Železne županije Zoltán Bódog Kiss in Péter Markó.

Po sporazumu bodo strokovnjaki iz Železne županije nudili pomoč 180-krat, iz Zalske pa 360-krat. V sporazumu, ki je z leti postal program strokovne pomoči, so zapisane vse podrobnosti, ki zagotavljajo uspešno in kakovostno delo in dobre rezultate.

Sporazum za leto 2003 so v Zalaegerszegu pred kratkim podpisali predsedniki skupščin Železne in Zalske županije Péter Markó, Zoltán Bódog Kiss in predsednik Pomurske madžarske samoupravne narodne skupnosti György Tomka. Drug za drugim so v priložnostnih govorih poudarjali velik pomen sporazuma predvsem za madžarsko narodnost v Prekmurju, predsednika županijskih skupščin in slovenski veleposlanik v Budimpešti Andrej Gerenčar pa so opozarjali na zaostajanje v gospodarskem sodelovanju obmejnih regij. Sodelovanje je po njihovem ena trajnih nalog, ki bodo pridobile na pomenu tudi, ko bosta Slovenija in Madžarska članici Evropske unije.

Veliko zanimanje za podpis sporazuma so pokazali tudi madžarski elektronski in tiskani mediji, denimo županijska dnevnik Zalai Hirlap in Vas Népe.

Prispevek in slika:
eR

Glasbenik Vasko Atanaskovski in avtorji Sekstanta Štefan Kardoš, Norma Bale in Robert Titan Felix.

Vsem razumljiva je razstava del Zige Koritnika iz Ljubljane, ki se ukvarja z »jazzovsko fotografijo«. Ziga Koritnik je imel od leta 1990 številne razstave v Evropi, na Japonskem in Združenih državah Amerike. Na potovanjih po svetu je fotografiral številne znane jazz glasbenike in skupine, v Pavlovi hiši pa je avtorja predstavil novinar časopisa Kleine Zeitung Otmar Klammer, s katerim sta se spoznala ob razstavi v Gradcu.

Kot živo dopolnilo Koritnikovim zelo prepričljivim in zgovornim črno-belim fotografijam je bil krajši koncert jazz glasbenika Vaska Atanaskovskega. Na sopranskem in altovskem saksofonu in flavti je izvedel svoje izpovedne skladbe in improvizacije.

Norma Bale, Robert Titan Felix in Štefan Kardoš - to je tretji del dogodka - so brali odlomke iz skupnega romana Sekstant, ki je izšel pri soboški založbi Franc-Franc in mariborski študentski založbi Litera. Odlomke iz

strije in Slovenije. Tako so postali dogodki tudi priložnost za druženje in pogovore med starimi in novimi znanci iz obeh Radgon, Maribora, Murške Sobote, Gradca in drugih krajev. Pavlova hiša je obnovljena šesto leto in od tedaj je Kulturni dom štajerskih Slovencev. Kulturno društvo člen 7 ima večino programov zastavljenih večjezično in večkulturno. Odločitev za to obliko je bila praktične narave: če želijo biti v okolju sprejeti, morajo delovati večjezično. To je bil nemara eden izmed razlogov, da so se začeli udeleževati prireditve v Pavlovi hiši tudi lokalni avstrijski politiki, med njimi pogosto srečamo okrajnega glavarja avstrijske Radgone/Bad Radkersburga dr. Petra Franka. Manj naklonjenosti in pripravljenosti za sodelovanje je doslej pokazala slovenska stran, zlasti sosednja Gornja Radgona. Kljub večkrat ponujenemu sodelovanju z avstrijske strani, recimo ob otvoritvah gledališkega festi-

Vsi smo se veselili prvi zgoščenk

»Gda smo v sedemdeseti letaj odšli po Porabji pa gornjema pesmi, smo se stavili na Gorenjor Seniki in Krčini Cifer. Eden moški, gda je čujo, ka delamo, je k meni stajovo pa mi pravo, naj pridemo k njim, ka njegva žena trno dosta pesmi zna. Tau je

vözraso eden mali ženski veški zbor, ki je navekse samo madžarske pesmi popejvo. V šestdeseti letaj so se zbori pridružili nistarni moški, etak je poslano te zbor mešani zbor. Toga reda so že kakše naše porabske ljudske pesmi tu spejva-

vali so naše ljudske pesmi in so je priredili za mešani pevski zbor. Vö so dali zbirko, iz stere smo se leko včili.

Naš zbor je dušo-dugo lejt samo doma emo priliko gostaupiti. Pomeben datum je bio za zbor, gda smo 1971. leta oprvin potovali v Slovenijo, v Sentnu na pevski tabor. Dosta trüda je spadnilo za tau, da smo prišli do potni listov. Nigdar ne pozabimo pomoči Julijana Strajnarja, vey smo pa od njega dobili pozvanje na tabor. Pomeben datum je bio za naše pevce in pevke Sentnu zatok tu, ka smo tam začütiti, ka znamenuje slovenskomi človeki slovenska pesem.

1985. leto je tu eden pomeben datum v življenji zhora. Tau leto je zbor nauvo dirigentko daubo, Marijo Trifus, ki je dobra strokovnjakinja in rada ma slovensko pesem. Pod njenim vodstvom se je zbor obnov,

Mešani pevski zbor Avgust Pavel z zborovodkinjo Marijo Trifus

biu Laci Gašpar, žena Veruška pa eške gnes spejva pri mešenomi pevskomi zbori Avgust Pavel, je pravo med drugim gospaud Julijan Strajnar diplomirani muzikolog iz Ljubljane 23. februara na Gorenjom Seniki, gde so notapokazali CD domanjoga pevskoga zhora

O zbori pa o tom, kak je prišlo do tauga, ka je najstarejša kulturna skupina v Porabji vödala CD, je gučala Vera Gašpar, stera najduže popejva pri zbori.

»Tak računamo, da je naš pevski zbor letos 65 lejt star. Ustanoviu ga je 1938. leta v vesi eden mladi školnik, cerkveni kantor Andraž Čabai. S toga cerkvenoga ženskoga zhora je na začetki 1950. lejt

li, kakoli ka so slovenski notnej meli. Prišla so sedemde-

Gostujoči zbor iz Rogasovec

seta lejta, gda so iz Slovenije začnili glasbeni strokovnjaki nas obiskovati. Razisko-

kvalitetnejši grato in se je napuno z mladimi ljudami. Lani smo dobili edno veliko priliko. Posneli smo zgoščenko, CD, na šteroj spejavomo 29 pesmi. Zavaliti se moremo za trüde naši zborovodkinji in za pomoči Cirili Kozari, ki je ništerne pesmi z orglami spremljav.

Za pomauč, da smo leko posneli zgoščenko, bi se rada zahvalila več organizacijam. Najoprvin je za to željo mela Državna slovenska samouprava pa njeni predsednik Martin Ropoš. Natečaj je pomogo napisati Slovenski generalni konzulat v Monoštri. Finančno sta pomagaua Ministrstvo za kulturo R Slovenije in Državna

Ugledni gostje na predstavitvi: v sredini skladatelj Samo Vremšak

Papiri pripovejajo

Paversko življenje pod Marijo Terezijo

Cesarica Marija Terezija je 23. januara 1767. leta zapovödla, ka trbey lüstvo v rosagi vöspitavati, što keuko porcov plača, ka veuki grünt ma, pa kelko pripauva. Gda je vidla, ka vseposedik ovak plačajo pa se lüstvo žaurdja, ka preveč porce more plačati, té je dala z merari vözračunati, v šteroj vesi keuko porce morejo plačati. Po tistom so pavri bole pravično pa menje porcov plačivali zemelskomi gospaudi.

Vsikä ves je mejla svoj urbar, v šterom so djanaud dojspisali, šteri vert keuko oratke zemlé mä, na travnikaj keuko vauzov senä leko kosi, pa keuko porce more plačati.

V Slovenskoj vesi je živelo l. 1767. 39 držin (Dančec, Orehovec, Novak, Anderko, Gašpar, Šemenek, Butti, Korpič, Čer, Čuk, Dravec, Pavlič, Črenko itn.); v Sakalovci 48 držin (Du, Merkli, Marcan, Talaber, Šraj, Makoš, Pinter, Borovnjak itn.); v Otkovci 28 (Kozo, Dančec, Bedo, Kondor, Lovonjak, Forjan itn.); na Verici 19 (Merkli, Mešič, Libric, Orehovec itn.) in v Števanovci 52 držini (Holec, Horvat, Pinter, Zavec, Domiter, Matko, Trajber, Šemenek itn.). V Ritkarovci je leta 1767. živelo 16 držin (Trajbar, Baisek, Štajer itn.); na Dolenjom Seniki 52 (Gredlič, Kovač, Koleš, Novak, Škaper, Cenc itn.); na Gornjom Seniki pa 69 držin (Sukič, Čuk, Krajcar, Hanžek, Mukič, Horvat, Bajzek itn.)

V naši slovenski vesnicaj so tistoga ipa trnok malo paval. V zemli je bilau dosta kamenja, dosta ilojce. Gda je dež ušo, je zamlau vözepro. V dolinaj pa je bilau vseposedik müzge. Vsikšoj vesi so nej mogli autavo kositi, samo gnauk na leto so kosili senau.

Cesarica Marija Terezija je za tiste pavre, šteri so meli za zemelske gospaude cistercijanske menihe (szerzetesek), zapovödala, ka vino smejo odavati: „Do Szvetoga Gyurja, gde Goricze Jessu, gde pa nega, do Bozsicsa.“ „Na goszpcosino“ so mogli ojditi „sz stiri mi zsvincseti, sz szvojimi kaulami ali s plugom ali z branom, sz kolikimi zsvinami szebi navado ima delati, zemelszkemu goszponu tu baude duzsen“. Plačati pa so mogli „stiri raniske“.

Po urbarji Marije Terezije so pavri ležej živeli, de pa so eške itak nej smeli oditi iz vesi, kak so na deveto pitanje cesarice odgovorili leta 1767: „Kmeti jezsmo vszi ürocni, z äusnosztfjom zvezani i odhajati ne szmemo.“

Marija Kozar

slovenska samouprava. Pri predstavitvi in pri nistarni tehnični stvaraj nam je na pomoči bila Slovenska zveza. Predstavitelev sta finansirali Državna slovenska samouprava in slovenska samouprava na Dolnjem Seniki. Zgoščenko, CD je nosėjo DO-LÄ studio iz Peča.

Na te lejpi den so prišli ništerni skladatelji iz Slovenije tö, šteri so pripravili priredbe porabski pesmi, med njimi gospauda Samo Vremšak in Janez Močnik.

Zbor je pozdravo stolni žup-

nik mariborske stolnice gospod Stanislav Lipovšek, njejni so pevke pa pevci ejkstra hvaležni za tau, ka so vküper z vsejmi drugimi zbori leko spejavali na beatifikacijji škofa Antona Martina Slomska.

Na prezentaciji zgoščenko je poleg domanjoga pevskoga zhora zapel mešani pevski zbor iz Rogasovec tö. Najlepši moment je biu vejndrik tisti, gda sta obadva zhora vküper popejvala, pa eške ništerni od gledalcov so tö pomagali.

Marijana Sukič

OD SLOVENIJE...

Drnovšek na konferenci v Rimu o izzivih za Evropo

Slovenski predsednik Janez Drnovšek je v svojem nastopu na mednarodni konferenci o prihodnosti Evropske unije v Rimu, ki sodi v sklop vsakoletnih razprav Aspen European Dialogue, dejal, da bo italijansko predsedovanje EU v drugi polovici letošnjega leta izredno pomembno za prihodnji razvoj unije kot tudi celotne Evrope, so sporočili iz urada predsednika države.

Po Drnovškovem mnenju se Evropa danes nahaja v zelo posebnem položaju; po eni strani evropski voditelji so očajo drug drugega z različnimi pogledi na trenutni položaj v mednarodnih odnosih, po drugi strani pa poskušajo dajati vtis, da se na drugih področjih njihovo sodelovanje nadaljuje po starem. Tudi zato je slovenski predsednik izrazil upanje, da smo lahko optimistični glede nadaljnega razvoja dogodkov, čeprav obstaja dejstvo, da je Evropa danes soočena z eno svojih najbolj resnih kriz v zadnjem času, ki jo zaznamuje tudi odsotnost jasne strategije in motivov nekaterih voditeljev. Pri tem je Drnovšek poudaril, da razume sedanje stališče ZDA, ki so se po terorističnih napadih 11. septembra 2001 odločile za aktiven pristop k zagotavljanju svoje nacionalne varnosti. Težava je le v tem, da Američani svoje strategije niso predstavili dovolj dobro mednarodni javnosti, in to v času, ko je le-ta nezadovoljna zaradi ameriškega nasprotovanja mednarodnim pobudam, kot sta kjotski sporazum in mednarodno kazensko sodišče, je menil predsednik. Vsekakor bodo morale ZDA v primeru, da bodo še naprej igrale vodilno vlogo pri zagotavljanju mednarodne varnosti, po Drnovškovih besedah, vzeti nase tudi odgovornost pri drugih vprašanjih, kot sta na primer spopadanje s svetovno revščino in klimatskimi spremembami, kjer pa ima Evropa že bolj napredno in izdelano stališče.

»Spoštovani vsi vkupspravleni! Leko povejm, ka mi je na srcej? Gnes je eden völtji den. Tej mladi, stari,

so se na fašenek nej ženili. Zatok zdaj za kaštigo morejo baur vlečti,« je začno svoj guč župan. S tejm se je

cesto potegnili, tam gnauk samo doladuno. Paut med Varašom pa Števanovcam smo za eno voro dolazaprlj.

je pa te začnilo redno borovo gostüvanje. V ausmoj võri je že telko lüstva bilau, ka človek že ranč staupiti nej mogo. Bile so tam vsak še fele maškare, od vragauv cejlak do apatic. Gda se je sneja võsprosila, potejm je te blajženi »šereg« ušo pa so poglednili, kak drvardje võfsačejo baur za špot. Potejm je banda vkupstanila pa

starejši so že več dni vsi na palej, naj razrejšijo tisti võ-

zачnilo borovo gostüvanje 2. marcüša, ka je Zveza Slo-

ltji grej, ka je naša mladina naredla. Grej so včini, ka

vencev na Madžarskem organizirala v Slovenskoj vesi pa Monoštri.

Nejmam istino, borovo gostüvanje se je že te začnilo, gda smo v soboto podrlj baur v »lötéra«. Sto je tam bijo, vej, ka nej leko delo bilau. Zidara Karči iz Števanovec je bijo drvar, on je baur vopodrau. Istino, ka nej tamta zleto, kama bi trbelo, liki gora na gabrdja, dapa vekša nevala samo potistim prišla. Baur smo lopau goradjali na kaula, pa gda smo ga võ na asfaltno

Vejn dvajsti autonov je tam stalo, dočas smo bor nazaj gora na kaula sprajli. Dočas, ka je te dugi baur naš traktorist Albin notra v Slovensko ves spravo, vejn dvajsti litrov võzušfico. Kak, kak nej, večer smo na baur pä mi, Andovčarge mo-

sno baur začeli vlečti prot Varaša.

Mi, Andovčani smo se za ciganje zravnali pa edne ciganske kaula smo tiskali. Hvala baugi, ka smo večkrat stanili, zato ka so kaula prekleto žmetne bile. Pa je ešče tau sreča bila, ka so tisti,

gli skrb meti, naj vreak vkraj ne vrejžejo. Ze smo se naprej bojali, kak mo cejlo nauč tam trpeli. Hvala baugi, Slovenčardje so spoj pošteni bili. Drva so nam prinesli, naj nam ne baude mrzlo, piti, naj ne baudemo žedni in küjeno šunko, naj ne baudemo lačni.

Drugi den v pau devotoj se

steri so vino natakali, večkrat stanili pri nas. Etašuga reda smo malo mauč dobili, dapa tak mislim, ka drugim je tau vino tō tak dobro spadnilo, kak če bi svečana voda bila. Uradno smo najprvin pri trgovini Hétház stanili. Tam je naš mali lapac Kruc etak kričo: »Nopa malo stanimo pa pijmo

je vido andovski župan (ciganj)

*sladko vince! Na zdravdje!
Baug naj da dolgo življenje
tistoma, sto rad pidje vino.
Tau se vam na znanje da,
gnes, na fašensko nedelo te
se zdavala Pozablenoj Ani-*

Istino, ka sta te čas vrag pa raurar ore mela. Policaji so štrafali, ciganjice so karte metale, bili so taši, steri so brili, drugi so pa rauže odavali. Tak smo se te pomalek

*ce či pa Drvenoga Djanoša
sin. Tau je lejpi par, istina,
ka je dejkla malo slejpa pa*

notra v Varaš privlekli z baurom vred. Pred zdavanjom je župan špoto vasi.

*plantava, zobé tö nejma,
pojep pa fejs krivi. Za
gostüvanje zato dobriva
baudeta!*

Med njimi so bili Veričani tö. Njim je tak pravo: »Veričance je nej težko spoznati, zadnje čase trno visko nosijo nause. Od tistoga mau, ka so dobili mejni prehod, vtiči več ne djaučejo, gda se nosijo više vesi, več se ne boijo, ka zablau-

Ne vejim, zaka dapa naše kaule, kak smo proto Varaša šli, so vsigdar žmetnejše bile, tašo še vrag nej vido.

dijo.
Potejm so vküpdali mladi gezero forintov.
Telko sam dja vido pa čüjo iz

par pa banda üšla dola proti Slovenskomi daumi, gde je gostüvanje bilau. Prvin, kak bi se gostüvanje začnilo, so baur odavali. Za petdeset gezero forintov ga je dolaküpo možak iz Varaša. Gda so baur odali, te smo si mi,

borovoga gostüvanja, zato ka so naše kaule spoj rogatele. Gnauk sam si mislo, ka je s kalamasom malo namažamo, dapa potistim smo si tak zbrodili, ka mo si bola gonte mazali s črnóm vinóm.

Andovčani tak zmislili, ka mi svoje cigajnske kaule tö odamo. Sto vrag de je nazaj tisko v Slovensko ves, gde smo je sprosil. Pa baugi vala, posrečilo se ji je odati. Iz Mosonmagyaróvára Brašič je dolaküpo, za petnajset

Vejndrik so čalarice večer, gda so bora vreak žgale, zimo tu zažgale. Kak če bi sprotoletje blüzi šlau.

K. Holec

Posnetki:
K. Holec, L. Holec,
Cs. Tóth

... DO MADŽARŠKE

Kako bomo glasovali na referendumu?

Po najnovejših podatkih javnomnenjske raziskave Son-da Ipsosa bi se referendum o vstopu v Evropsko unijo, če bi bil zdaj izveden, udeležilo 63 odstotkov državljanov, 7 odstotkov se je odločilo, da pod nobenim pogojem ne bo šlo na volišče, 30 odstotkov je negotovih. Izmed tistih, ki bodo šli gotovo volit, je 71 odstotkov za vstop, 14 pa proti. Referendum bo 12. aprila.

Fidesz mora plačati poštnino

Po sodbi sodišča mora stranka Fidesz plačati Madžarski pošti 109 milijonov forintov poštnine ter obresti. Stranka vsoto dolguje pošti od lanských državnozborných volitev. V kampanji med dvema krogoma je stranka namreč poslala volivcem 3,5 milijona pisem, za katera poštnine po volitvah ni poravnala. Sklicevala se je na to, da nekateri naslovniki pisma niso dobili. Sodba ni pravomočna.

Priveditve, programi

- 8. marca je gledališka skupina iz Števanovcev nastopila v Neradnovcih, 9. marca pa je gostovala v Bogojini.

- Gornjeseniški ljudski pevci so 8. marca nastopili na 6. Jožefovih dnevih na Cankovi.

- 16. marca pripravljajo na Cankovi razstavo ročnih del in domače obrti, na kateri bodo sodelovali tudi ohranjevalci domače obrti iz Porabja.

- 18. marca bodo v Rakičanu nastopile ljudske pevke iz Monostra.

- 22. marca bo praznovala 20. obletnico svojega delovanja lutkovna skupina na Gornjem Seniku. V programu, ki se bo začel ob 18. uri v tamkajšnjem kulturnem domu, bodo lutkarji predstavili igro z naslovom Jaz si mislim - Ge si brodim. Nastopili bodo tudi člani gledališke skupine Nindrik-indrik s skečem Čistak normalen den.

Fašenski bal v Budimpešti

Slovenska samouprava v 18. okrožju v Budimpešti je letos že štrtic držala fašenski ples, na sterom so notapokazali slovenske fašenske šege to.

Bal smo organizirali v kulturnom daumi Rózsa, gde majo zavolé mesta, da leko vküppridemo. Letos je nas malo menje bilau kak prva lejta, dapa nej zatok, kak če bi se lidam nej vido naš bal. Organizatorge smo znali, ka na tau soboto v več mejstaj majo fašenske plese. Letos nas je bilau kauli 130, prišli so Slovenci, naši vogrski prijatelji pa predstavniki drügi manjšin to, steri živejo v našom okraji.

Med našimi gosti smo leko pozdravili prvoga sekretara slovenskoga veleposlaništva v Budimpešti gospa Roka Tomšiča, župana 18. okraja, gospoda Lasla Mestera.

Kak prva lejta, letos smo to iz Porabja pozvali folklorno skupino pa ansambel to, steri je poleg toga, ka je zaplesala porabske plese, notrapokazala ništerne fašenske običaje to. Za dobro volau se je skrbno ansambel Power.

Da bi se naši gostje v tauj mrzloj zimi segreli, so je počakali mladi folkloristi iz Sakalauvec, steri so njim ponidili domanjo palinko. Bal smo odprli z zdravico, nazdravili smo si s šampanjcom. Vsakši je emo že dobro volau, gda so zaplesali folkloristi, steri so s svojim nastopom dobro razpoloženje eše zdignili. Organizatorji smo pripravili srečolov to. Pri tom smo skrb meli na tau, naj mamo takše tombole, stere so iz Porabja, medeno palinko, slovenske küjarske knjige, vrtenek...

Fašenek pa Lenka sta se to vidla našim gostom, nej samo zatok, ka sta veselo odganjala zimo, liki najbolje zatok, ka sta jim med tejm delila fašenske fanke.

Ka smo se na bali rejsan dobro meli, nej trbej nika drugo povedati, samo tau, ka smo zazranka do 4. vöre vozdržali. Vüpamo se, ka nam je z dobro volauv rejsan zošikalo tazagnati zimo.

V imeni Slovenske samouprave 18. okrožja bi se rad zahvalo folklorni skupini iz Sakalauvec in njenomi vodji, ranč tak ansambli Power. Za finančno pomauč se zahvaljujemo Javnomi skladi za narodne in etnične manjšine, za pomoč pri organizaciji pa vsejm, steri so nam kakkoli pomagali.

Ferenc Kranjec
Posnetka: Jože Karba

Pismo iz Sobote

Borovo gostüvanje

Na ja, pa je premino të fašanek to. Bilou je v tom fašenskom časi vsefele veselic, karnevalov, čedni pa ovakši norij in borovo gostüvanje je to bilou. Nej samo edno, bilou ji je več in tou mi je v glavej naredilo čüdna vijera, čüda vse za broditu. Kak bi pa nej, vej pa od telko špota, kak ga leko čüješ na borovi gostüvanji, takšo nin nega. Mladi so vsega krivi, ka se ne ženijo pa ka nemajo mlajšov. Zavolo mladi po tistom spadne špot na cejlo ves in tak pride do štrafa, ka ga dva mladiva morata doj mogo doj staviti, tak sam brodo tadale.

Ka pa majo mlajši pri tom, če se ne ženijo, kak bi se šikalo?

Vredi, nika dun majo, tou ne morem prajti, ka nej. Samo če si pa malo nači zbrodim, bi mogo špot zaoditi vse njihove stariše pa eške koga küj. Leko se stoj pita, zakoj? Tou pa zatok, ka si mlajši vsigdar peldo po starejši vzemejo. Tou je gvüšno, ka mam istino. Vej, leko de stoj pravo, ka so se njihovi stariške oženili pa je naredili, kak se tou normalno dela. Tou je to istina, dapa...

Dapa malo poglednite kouli sebe pa malo naščpite vüje pa te vidli pa čüli, kak tou de.

- Če bi vedla, ka takši grata, nigdar ga nej bi vzela za moža, - se leko čüje za kakšnim kiklom ali pa vö iz kakšoga rama.

- Ka bi vrag vzeu vsikšo ženško! Gde sam emo oči, gda sam jo gemau, - se leko čüje v krčmej ali pa ger tam, gde majo možakari trno velki stra, kak bou, gda domou pridejo.

Na, vidite, vse takšo njim pride nut v vüje pa kak naj majo volo, ka do se ženili? Zatok bi trebela na borovom gostüvanji v takšom špoti oženiti eške kakšoga možkoga pa ženško, ka sta že oženjeniva, ka se vöpo kaže, ka so nej mladi sami krivi. Na, leko bi na borovom gostüvanji na bouri pelali kakše naše prejdnje to, steri skrb majo, ka naj naš žitek ne bi biu preveč lejpi pa dober. Vej tej to majo prste pri tom, ka mladi neškejo mlajšov meti pa se ženiti.

In zdaj smo že pri mojoj tašči Regini, trno čednoj ženski. Njou bi leko meli za bour na borovom gostüvanji. Una si ranč tak brodi, kak če bi bila cejla lesena.

- Ge te ne bi nigdar vzela za moža, - je eto nika vujala, gda sam jo nej škeu najbolje poslušati. - Če bi ti moj mouž biu, vej bi že vido svoje!

Tak nagnouk sam nej več vedo, ka ške od mene. Najprva me neške meti za moža po tistom pa bi biu njeni mouž, dapa trno lagvo bi opodo.

- Draga moja tašča Regina! Če me ne bi vzela za moža, bi nika nej mogo videti. Tou je prvo, drugo pa je, ka bi name dun niške mogo pitati, če bi te ge vzeu za ženo. Pa če si brodim tadale, zdaj tou to vejm, ka bi se nej nigdar ženo, če bi prva vedo, ka so takše ženske na svejti, kak je mama od moje žene, - sam se obrno od nje in odišo tavö.

Moja tašča Regina, trno čedna ženška, je nej nika razmejla. Če bi razmejla, bi mi gvüšno nika nazaj prajla. Pa je nej nika prajla, samo je bila čistak tüma in si brodila, ka sam njoj zaprav povedo. In gda je bila v toum gvüšna, ka razmej, ka sam njoj povedo, je oprla svoje trno čedne lampe.

- Če bi ge bila svoja čerka, bi te nigdar nej vzela za moža!

- Boug moj! Vej pa svojoj čerki dun ne žejeje tak lagvi štraf?

Moja tašča Regina, trno čedna ženška, je tou to nej razmejla. Čista nika ne guči, ka ške gnesden brodi od toga, ka mi nazaj povej. Nam je pa tak lepou, ka vam tou ne morem povedati.

Miki

Flajsne roke pa flajsne igle

17. in 18. februara so meli v Kuzmi na šauli 5. mednarodni tabor ljudske obrti. Dobila sam pozvanje, naj pridem eške z nekom, da bi učila deco prte vöšivati. Rada sam bila, ka so me pozvali, rada vsakšomi pokazem, ka znam, če sam komi leko na pomoč.

Bile sva dve mentorici iz Porabja. S porabskimi učenci vred so nas na šoli lepo sprejeli učiteljice Lidija Navotnik in Jožica Fúkaš pa ravnatelj Jože Škalič. S Čiliko Lazar sva se vsaka v drugi klas spravile in deca okoli naju. Že dugo sam nej delala s takšimi čüdivitimi šaulari. Malo so se bojali, ka se mogaüce nemo razmeli, a tao je nam spojlo dobro šlo, etak smo se brž spoznali. Nesla sam male prtice in deklece so si odebrale, šteroga bodo vöšivale. Živahno je bilo, mejla sam štirinajst dece, med njimi so bili porabski mlajši to. Veselo je

bilou gledati, kak nji je vse zanimalo. Bili so takši to, šteri so eške nigdar nej meli iglo v roki. Razmej se, da je tem bilo težko, dapa na drugi den je njim že bogše šlo. Tisti, šteri so se doma od babic kaj navčili, so že flajšno znali delati. Male roke so delale in delale. Gabuška je bila najmenša, ona je vse pitala in lepo je delala. Pokazala sam ji prtici, ka sam gotovoga mejla s seboj in sam ji povedala, ka z lejve pa prave strani skoro gnako more biti. Zdaj pa se je tak prestrašila, ka je pravla, ka tou nej mogaüce tak narediti. Pokazala sam, kak se leži šiva, da ne bi vse vküp potegnola blago.

Prijazne so bile mentorice iz Odranec, one so tüdi lepo delo prinesle nam pokazat, ka so na križ vöšivale. Dekleta iz puconske šole so se rejsan potrudile, da bi končale svoje prtice. Stere so nej mogle, so mi oblübite,

ka do materinskoga dneva bodo končale in ga dale za dar svoji mamicam. Ništerne dekleta so povedale, da bi one nej mele živce za telko šivanje, ka, recimo, firange (zavese) rejsan dosta trbej badati z iglov, ka zgotoviš. Zato pa deci trbej mali prtici küpiti, ka ga naleki zgotovi pa volo dobi. Ge sam prvo rožico na en kotič mojoga rožbeka našivala, stero sam samama lamalala. Eške gnes ga rada pokazem, ka tou je moje delo, ka me spomina na mlatašča lejta. Deci sam pokazala, kak je ležejše, vüpam, da bodejo rade volje delali, ka so se od nas navčili.

Na drugi den popoldne smo meli razstavu, videli smo dosti lepi del. Vsem voditeljicam meddržavnega tabora ljudske obrti na kuzmiški šoli se lepo zavalimo za pozvanje. Vüpam, da mo drugo leto leko nadaljevali, ka smo začeli.

Vera Gašpar

Iz lade moje stare mame

OTROŠKI

Duga lejta je najviše na brgej Male vesi stau ram od moje stare mame. Že se je skur vküper začo sinjavati. Pri srcej me je stisnilo in pravo sam si, ka tou ne smem dopistiti. Zavolo nje pa zavolo sebe to nej. Tak sam se kcuj k deli vzeu in si obečo, ka ga vred vzemem, té njeni ram. V tom deli sam gori na podi najšo njeno lado, ranč takšo, v sterof so inda svejta lidge nut skladali vse fele stvari. Moja stara mama je bila ranč takša in v ladi sam najšo...

Blejdi pamuk (vuna) in dvej igle

Brodim si, ka je moja stara mama nej nika taličila. Bole gledam v tou njeno lado, bole se mi tou tak vidi, kak si je brodila, ka de njoj leko za sedem lejtv vse od velkoga haska. Tak je med vsejm vküper biu tam v ladi eden mali falajček blejdoga pamuka. Na, nej je biu glij tak čistak malički falajček, liki je bilou mogoúče dva ali pa tri metre pamuka vküper zasükanoga in v tou kruglico so bilé piknjenivi dvej igle. Pa bole kak sam gledó té pamuk z iglami, bole se mi je tak vidlo, ka mi je te pamuk od nitek poznani pa igle za štrikati to.

-Kak bi mi nej bilou vse tou poznano, vej pa ranč iz takšnoga pamuka mi je moja stara mama naredila rokavice, gda je bila tista velka zima, ka je snegj sego eške više od kolen, - sam si brodo in prdišo pamuk. Tak nagnouk me je odpelalo tanazaj v mlašeča lejta, gda sam vse vküper s souse-dovimi mlajši na žaklaj, punimi s slamo, spiščavo doj po brgej.

Še prva, kak sam odišo na brejg, mi je stara mama dala vcejlak nove vunene rokavice, meke pa tople.

-Pasko mej na nji! Cejlo nouč sam ti je štrikala, vejš, ka več ne vidim najboukse. Pa na sebe to pasko mej! - sam jo čuo tam s praga, ge pa

sam že šeu gor po brgej, gde so že kričali mlajši iz vesi.

Bilou je lepou kak že dugo nej. Gda so nas od spiščavanja po brgej že trno bolele naše mlade riti, smo si malo spočinouli, si kaj pripovedjali, eni so si zmejs fudali v mrzle roke, meni pa je tou nej trbelo delati. Trno tople rokavice sam doubó té den. Pa smo se pá spiščavali, dokeč so nas nej že pá bolele riti in smo šli doj do potoka, ka mo tam pri brgej trli kusti led. Nej sam si škeu zgrditi nove rokavice, zatok sam si je doj vzeu. Ne vem, ka se je zgodilo, dapa domou sam prišo brezi nji. Ge sam je pozabo, kama so mi spadnile, nikak sam nej gorprišo, kak sam brezi nji osto. Najbole sam emó stra, ka moja stara mama trno žalostna grata zatoga volo. Dapa samo me je poglednila in je že vejdlá, ka je neka naoupak, takši sam stoupo nut na dveri.

-Tak vögledaš, kak če bi ti stoj trno žmeten stau na novej. Vidim, vidim, ka se je zgodilo. Na, brž nut na tople stoupi, vej mi pa eške zbetežaš! - me je potegnila v ižo, ge pa sam od nevoule nej mogo zesti večerje. Pa spati sam to nej mogo in brodo sam si, ka moja stara mama to ne more spati, ka sam pod dverami vido, ka je dugo nej vgasnila posvejta.

Gda sam zazrankoma stano, na, nej je bila glij rana vöra, liki je že šla ta prouti obedi, sam jo zaodo v künji, ka nika vküper veže.

- Na, tú maš nové rokavice. Dapa te dun neš zgübo, - mi je napelala špagaut, na stere je gor zašila nové rokavice, kouli šinjeka in tadale skouzi rokavice.

Sto vej, kak dugo sam nosó tiste rokavice? Dvej, tri ali štiri zime, dokeč so mi nej male gratale? Vej pa ka sam je gvüšno nej nin ta zatepo. Vej sam je pa nej mogo, vsigdar, gda sam je doj z rouk vzeu, so mi visele na motovouzi vó iz rokava. Pa eške tou to poumnim, ka so bile ranč tak tople pa meke kak tiste prve.

Gledam te zdaj tou maličko gledam te zdaj tou maličko piknjenivi igli pa si brodim, zakoj je moja stara mama té pamuk vkraj djala. Leko si je brodila, ka te nouve rokavice na špagoti to zgibim pa de mi mogla nové narediti. Dapa ne vejim, če bi njoj té pamuk dojšo ali pa sam v tisti lejta me tak male roke, ka bi bilou pamuka zavole. Toga rejsan ne vejim, dapa moja stara mama je tou gvüšno vejdlá.

Miki Roš

Ilustracija: Anton Buzeti

Maturantski ples

KOTIČEK

Sem dijakinja Gimnazije Mihálya Vörösmartyja v Monoštru in hodim v četrtri letnik. V zadnjem letu imamo veliko »skrbi«, npr. maturantski ples, valetó in maturo. Februar je mesec plesov in veselice, obenem pa tudi mesec maturantskih plesov. Mi smo ga imeli na gimnaziji 15. februárja.

Maturantski ples se je začel v gledališču z uradnim delom. Takrat dobimo maturanti trak z letnicama, ki označujeta, da se pripravljamo na maturo. Trak je darilo dijakov tretjega letnika in ga pripne razrednik. To je lep in star simbol. Pri nas se je končal uradni del s tem, da smo dali profesoricom in profesorjem nageljne, s tem smo se simbolično zahvalili za njihovo delo.

Potem se je začela predstava maturantov, ki so pokazali staršem, prijateljem in profesorjem, kdo so in kaj vse znajo. Na naši gimnaziji je to vedno nekaj zabavnega, tako smo tudi mi pripravili veseli program.

Letos je pri nas samo 25 maturantov, kar je enkratno. Malo nas je in smo vsi zelo dobri prijatelji, prav zato smo se odločili tako, da bosta dva razreda naredila program skupaj. Peli smo, plesali in zaigrali skeče. Vse se nam je posrečilo, počutili smo se zelo dobro in mislim, da tudi naši gostje.

Dan se je končal z veselico, ki je bila organizirana v gimnaziji. Prvi valček smo plesali s starši, potem pa zabava do treh.

Spet smo v šoli in zdaj se moramo z vsemi našimi močmi koncentrirati na pouk, saj nas čakata matura in sprejemni izpiti.

Žuži Šulčič

Maturantski ples je bil 15. februárja. Že v januarju smo imeli veliko vaj za program. Hitro je minil čas in prišel je 15. február. Bila sam zelo vznemirjena, seveda ne le jaz, temveč tudi moji sošolci. Zmeraj sem mislila, da bo maturantski ples zelo pomemben v mojem življenju, kajti

doživíš ga samo enkrat. Zjutraj sem šla v Monošter k frizerki. Ko sem končala, me je sestra peljala domov z avtom. Dopoldne sem se pripravljala. Po kosilu sem malo počivala, saj sem vedela, da bo dan še dolg. Ob treh sem se oblekla in sem pogledala, če imam vse, kar potrebujem zvečer, potem pa smo krenili z družino v Monošter v gledališče. Program se je začel ob petih. Po mojem mnenju je bil zelo uspešen. Na prireditvi smo peli, plesali in zaigrali skeče. Po programu smo šli v gimnazijo, kjer smo imeli ples. Vsi smo bili zelo elegantni. Prvi ples smo zaplesali s svojim očetom ali mamico. Potem smo večerjali. Nas je bilo štirinajst. Veliko sem plesala in sem se pogovarjala s sorodniki in prijatelji. Na plesu sem bila do pol štiri. Zelo dobro sem se počutila. Ta dan mi bo ostal v lepem spominu.

Anita Vajda

15. február je bil za mene zelo pomemben dan. Imela sem maturantski ples. Prišel je tudi moj bratranec iz Sombathelya. On je že maturiral in mi je povedal, naj se ne bojim. Ampak jaz sem bila vznemirjena. Po kosilu sem se začela pripravljati na večer. Ob štiri smo že morali biti v gledališču, kajti program se je začel ob petih. Zelo dobro je uspel. Starši so bili zadovoljni. Bili smo zelo veseli, vseeno je pa padlo nekaj solz. Po programu smo šli v gimnazijo, kjer se je začel ples. Prvi ples, valček, sem plesala z očetom. Potem smo večerjali. Obe babici, teta in mamica so spekle zelo fina peciva. Veliko sem plesala s sošolci in se pogovarjala s prijatelji. Razpoloženje je bilo zelo dobro, kajti ansambel je igral vesele pesmi. Ples je trajal do treh. Naslednji dan sem se komaj naspala.

Reka Hirnök

KAUT

Tau staro navado nej mogo ta njat...

... pravi edna žalostna porabska pesem. Od toga mi je napamet prišlo tau, da svoje stare navade, običaje ne smemo ta njati. Po cejlom svetji je

šli, so igrali, plesali. Pa kak so mogli naravnjeni biti, tau je tū nej vseedno bilau. V skupini morata biti Fašenek pa Lenka, no pa muzikant. Gnesden že

dva sta bila redno oblečena, kak je tau šega bila gnauksvejta. Prišli so k meni tū, pošteno so se držali pa šli tādala. Moški so bili iz Sakalau

Po fašenki so ojdli: Ištvan Makoš (muzikant), Imre Kovač (Lenka) pa Balazs Holló (Fašenek)

tak, ka narodi držijo svoje navade, s tejm se laučijo eden od drugoga. Pri nas je gnauksvejta velko pripravlanje bilau na fašenek. V vsakšoj vesi so ojdli fašenki, od iže do iže so

vse bola na rejdkji vidi človek kaj takšega. Etak me je pa sploj veselilo, gda sam etognauk v vesi zaglednla malo kompanijo, stera je ojdla po fašenki. Muzikant je lepau igro, ova-

vec pa se njim nej vnaučalo v drugo ves titi, da bi malo nika nazaj prinesli iz tistoga, ka je našo.

I. Barber

Svetovni vandroš na dvej kolaj

Nej tak dugo nazaj se je v Slovenskom daumi v Monoštri stavo en čuden možak s čudnim biciklinom. Gábor Zsigmondi ma na svojoj vizitki napisano, ka je svetovni vandroš.

striji, Portugaliji, na Španjolskom. V devetnajsti lejtaj je raztrgo 7 biciklinov, naredo 185 gezero kilometrov. Na pitanje od koj živi, kak se leko goradrži, je pravo, ka ima na Vogrskom malo invalidno

nijo, ka ma zdaj že vse menjekrat dopistijo, ka bi po farofaj ali samostanaj (kolostor) spau. Etak dostakrat mora vevnej spati po gauščaj ali travnikaj. Tau je pa nevarno, kak tau tó, ka je po potaj vse več

«Svojo vandrivanje na dvej kolaj sam začno 1. septembra 1984, od tistoga mau sam vsigdar na pauti,» je nam pravo. S svojim biciklinom je že notrazopojdo Talanjsko, Švajc, Francuzko, Norvegijo, Švedsko, Finsko. Biu je že v Au-

penzijo, dapa tau bi ma nikak nej dojšlo. Vsepovsedik gde ojdli, ma kakšni podjetniki (vállalkozók) pomagajo, na tihijskom pa popi pa apatice. Istina, ka se je taužo, ka se je v zadnjom časi svejt spremene-

avtonov pa kamionov.

Zdaj komik čaka, ka bi se vrejmen malo popravilo. Svojo najnovješjo paut tak planira, ka de išo prejk po Sloveniji na Talanjsko.

M.S.

Zasedanje kuratorija

Kuratorij Javnega sklada za narodne in etnične manjšine je zasedal 20. februarja. Najvažnejša točka dnevnega reda je bila sprejetje proračuna sklada. Ob tem je kuratorij razpisal tudi natečaj za manjšinske časopise oziroma se je odločil o natečajih, ki so prispeli za manjšinsko gledališko srečanje.

Javni sklad v letu 2003 razpolaga s 688.446.128 forinti, od tega je 663.000.000 forintov neposredno iz državnega proračuna, 25.446.128 pa prihranek sklada v letu 2002.

Sredstva so namenjena:

- za namenske natečaje	290.000.000 Ft
- za podporo manjšinskemu tisku	280.000.000 Ft
- za štipendije dijakom in študentom	45.000.000 Ft
- za vsoto v pristojnosti predsednika	6.630.000 Ft
- za manj. gledališko srečanje	6.000.000 Ft
- za rezervo	8.000.000 Ft
- za delovanje sklada	47.543.634 Ft

Kuratorij je določil datum manjšinskega gledališkega srečanja, ki bo potekalo od 29. aprila do 2. maja na dveh prizoriščih, in sicer v Narodnem gledališču (profesionalna manjšinska gledališča) in v gledališki dvorani Vigadó (ljubitelska manjšinska gledališča). Na srečanje se je prijavila tudi gledališka skupina Nindrik-indrik Zveze Slovencev na Madžarskem, s predstavo Pismo iz Amerike. Gledališka skupina je na razpisu dobila 426.300 Ft. Slovenska skupina se bo predstavila v Vigadu.

Ferenc Kranjec
član kuratorija

Recepti iz Slovenije

Kūjani dinski reteške

1/2 litra dinske mele, liter osalane vodé, 1/4 litrov vkūpsemleti orejov, dajca, 4-5 žlic vrnjoga mlejka, pau male žlice cimeta, malo klinčka, ena pa pau žlice drtine (prejzlina).

Dinsko melo poparimo pa omejsimo. Gda se razladi, té go vōzvalekamo. Oreje, dajca, vrnje mlejko, cimet, klinčke vkūper zmejšamo pa namažemo na testau. Vklūp go zosičemo, pa nutzvežemo v salvejto (konyharuha). Tak go kūjamo v osolanom kropi pau, trifartale vōre. Dober tek!

-mkm-

NIKA ZA SMEJ...

Zakoj bi pa?

Lujza je etognauk doma k notaroshi ūšla, nut je zglasila, ka je njeni mauž Ivan mrau. Notarosh go pita, zakoj je mrau.

Lujza pa: »Nikšo kūgo, nikši beteg je emo.«

Notarosh pa tadala spitava: »Pa je sto vračo te beteg?«

Lujza pa: »Sto, sto? Ge sam ga vračila.«

»Pa doktora ste nej zvali k njema?« pita notarosh.

Lujza pa: »Pa zakoj bi zvali? Vej je pa mrau sam od sebe tū.«

I.B.

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak drugi četrtak

Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič

Naslov uredništva:
H-9970 Monošter,
Gárdonyi G. ul. 1,
p.p. 77,
tel.: 94/380-767

e-mail:
porabje@mail.datanet.hu
ISSN 1218-7062.

Tisk:
SOLIDARNOST D.D.
Arhitekta Novaka 4
9000 Murska Sobota
Slovenija

Časopis izhaja z denarno pomočjo Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Javnega sklada za narodne in etnične manjšine na Madžarskem.